

ያበጠው ይፈንዳ

ሀገሪን ለማዳን ቀኑ ቢርቀኝም

ፈተናው በርክቶ ጭንቀት ቢከበኝም

አንገቴን ደፍቼ ማልቀሴ አልቀናኝም

ለቅሶዬ የፍቅር ቢሆን... አይገርመኝም

የልቤ ቋጠሮ...አልተፈታልኝም፤

ውስጤ ቅጥል ብሎ ደህና ቢመስለኝም

ልቤ ግን ተጽናንቶ ቀና-በል ቢለኝም

ቀን ይቆጥር ይዞአል... ግን አልነገረኝም።

የልቤን ማን አውቆ ኃቁን ይገነረኝ

ፍቅር አስጨንቆኝ ፍራኃት ተናንቆኝ

ቀን ይፍታው ማለቴ ፍርኃት መስሎብኝ

ትግስት እንደ ፍርኃት ለምንስ ታየብኝ፤

ወኔዬ ገንፍሎ እንዲህ እየናጠኝ

በደሉ በዝቶብኝ ግፉም አንገሽግሾኝ

በገዛ አገሬ ተሰድቦ፤ ተንቆ፤ ሕይወት ሰቀጠጠኝ

ተዋርዶ ከመኖር ሞቴን አስመረጠኝ

ልፋለመው እንጂ ትግሥቱ ሰለቸኝ

እረጋ በል ቢሉኝ መቼ ሊገባኝ

ነፃነት አጥቸ መብት ሳይኖረኝ

ልቤም ተቸግራ ወጥሮ ይዞኝ

እምቢ ልበልና ወንድነት ይውጣኝ

ይፈንቅል ይታገል ይተርተርልኝ

ያበጠው ይፈንዳ ቀኑ ናፈቀኝ

በላይ እንዳልነበርኝ አገሬ ኩራቴ

መታፈሪያ ሆነሽ የእኔ ማንነቴ

በላይ እልሻለሁ እስከለተ ሞቴ

፩፩/፪፯/፩፩

This document was created using
Smart PDF Creator
To remove this message purchase the
product at www.SmartPDFCreator.com